

LÜHIOOPER RAT «ESTONIA» LAVAL

RAT «Estonias» lavale tulnud I. Stravinski lühiooper «Mavra» on paroodiline olustikuooper, mille libreto aluseks on A. Puškini poeem «Majake Kolomnas». «Mavra» muusika on rikas fantaasiaküllase kõlakoloriidi poolest, millest olenevalt nii orkestri- kui ka vokaalpartiid löövad nagu särama. Kasutades polütonaalsust, sageli vahelduvat taktimöötu, taotledes rohket värvikust ja läbipaistvat kõlavust, on autor osatäitjad seadnud nõudlike vokaalsete ülesannete ette. Märkimisväärne, et kuuleme ooperit originaalkeeles, s. t. vene keeles.

Boris Tõnismäe on «Mavra» lavastamisel lähtunud paroodiast ja püüdnud seega realiseerida autori taotlusi, mis üldiselt ongi hästi õnnestunud. Osatäitjad viivad täie teadlikkusega ellu lavastaja nõudeid ja oma ideid, kujundades nimetamisväärseid karaktereid.

Kunstnik Eldor Renteri lavakujundus, kostüümid ja dekoratsioonid viivad meid sajandivahtesse, tolle ajastu agulitõusikute õhkkonda. Kunstnik on loonud värvika lavapildi.

Noores dirigendis Peter Liljes näeme võimekat ooperidirigenti järelkasvu.

Osatäitjaid ooperis on kaks nelikut. Üks neist käsitleb agulitõusiklikkust laia lopsakuse ja terava satiiriga, teine lüürilisemal pinnal ja vähem teravalt.

Esimeses nelikus on Maarja Haamer (Paraša) nii vokaalselt kui ka lavaliselt õigesti tabanud

30-aastase «agulipreili» kapriisid, andes osale vastavad häälevärvivid ja I. Stravinski poolt partituuris ettenähtud häälelise liikuvuse. Leili Tammel (ema) toob välja agulitõusiku lopsaka olemuse, olles leidlik ja agar nii osakäsitluses kui ka vastavuses vokaali nõuetega. Lidia Panova (naabrinaine) esineb mõlemas nelikus ja on leidnud osale vastavad häälevärvivid. Tiit Tralla on meile tuntud juba varasemast ajast tereda karakterosade esitajana. Husaarina «Mavras» on ta otse sädelev ja eriliselt aktiivne oma sõjameherolliis, mis leiab ka väljenduse tema värvikas ja heal tasemel vokaalses käsitluses.

Teine nelik annab lüürilises plaanis ansambli. Jelena Solovjova (Paraša) on vastavalt osale tabanud vokaalse joone. Eve Neem (ema) on oma osa vokaalselt käsitlenud temale omase kindlusega. Rostislav Gurjev (husaar) ei ole välja joonistanud teravat karakterkuju, vaid annab selle lüürilisemal pinnal ja pehmemalt. Osa on tulnud igati kasuks tema näitlejatööle, andes juurde vabadust ja kindlust lavalises liikumises. Vokaalne esitus on sisetunnetusega heas kooskõlas, sobides niiviisi kindlalt ansambliisse.

On huvitav jälgida kaht erinevat koosseisu kahes erinevas lahenduses. Eriti kui mõlemad koosseisud on veenvad. Nii jääbki kuulajale soov mõlemat nelikut ise laval jälgida.

ALICE ROOLAID

Rahva Hääl

26. XI 1976

Rahva Hääl